

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 3 augustus 2011 in zaak
nrs. 11/7674 en 11/7676 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 maart 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn grief klaagt de minister dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij niet zonder nader onderzoek de conclusies van het naamsonderzoek, dat de vreemdeling op 30 juli 2010 België is ingereisd en aldaar op basis van een geldig Schengenvisum heeft verbleven, aan zijn standpunt dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van de vreemdeling ten grondslag heeft mogen leggen. Hiertoe stelt de minister onder meer dat de Belgische autoriteiten in reactie op de bij haar gelegde overnameclaim te kennen hebben gegeven dat zij zich voor de behandeling van de door de vreemdeling in Nederland ingediende asielaanvraag verantwoordelijk achten.

2.1.1. Ingevolge artikel 9, tweede lid, van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), voor zover thans van belang, is, wanneer de asielzoeker houder is van een geldig visum, de lidstaat die dit visum heeft afgegeven verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek.

Ingevolge artikel 9, vierde lid, van de Verordening, voor zover thans van belang, is, wanneer de asielzoeker slechts houder is van één of meer visa die minder dan zes maanden zijn verlopen en die hem daadwerkelijk toegang hebben verschaft tot het grondgebied van een lidstaat, lid 2 van toepassing, zolang hij het grondgebied van de lidstaten niet heeft verlaten.

2.1.2. Bij brief van 15 februari 2011 heeft België, onder verwijzing naar artikel 9, vierde lid, van de Verordening, te kennen gegeven dat zij zich verantwoordelijk acht voor de behandeling van de asielaanvraag van de

vreemdeling en heeft zij ingestemd met de overname van de vreemdeling. Gelet hierop, en gezien in het licht van onder meer de uitspraken van de Afdeling van 1 november in zaak nr. 200406297/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen) en van 4 januari 2012 in zaak nr. 201010283/1/V4 (www.raadvanstate.nl), is België verantwoordelijk voor het asielverzoek en is de minister niet gehouden zich ervan te vergewissen dat dit land zich terecht verantwoordelijk acht. Nu de voorzieningenrechter het vorenstaande niet heeft onderkend en voorts niet is gebleken van zeer bijzondere, met het verzoek samenhangende, omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, slaagt de grief reeds hierom en behoeft deze voor het overige geen bespreking.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 3 maart 2011 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgrond, voor zover daarop, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat hij door België, zonder dat hij in dat land in de gelegenheid zal worden gesteld zijn asielaanvraag toe te lichten, zal worden uitgezet naar Congo, omdat deze autoriteiten ervan uitgaan dat hij met een Schengenvizum, derhalve op reguliere gronden, is ingereisd en omdat zij goede contacten met de autoriteiten van zijn land van herkomst hebben.

2.3.1. De vreemdeling heeft in België de asielprocedure niet doorlopen. Hetgeen door hem is aangevoerd, geeft geen aanleiding om aan te nemen dat hij in België niet in de gelegenheid zal worden gesteld een asielaanvraag in te dienen en toe te lichten. Hij heeft derhalve niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk gemaakt dat dat land zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden jegens hem niet zal nakomen. De beroepsgrond kan derhalve niet slagen.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 3 augustus 2011 in zaak nr. 11/7674;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

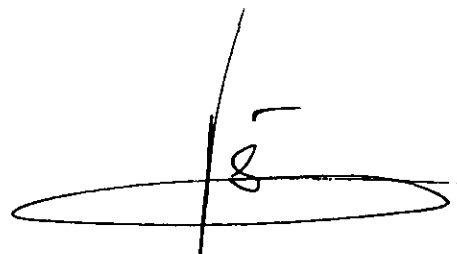
w.g. Van Leening
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 maart 2012

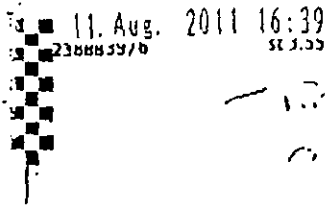
513.

Verzonden: 7 maart 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 11/7676 (voorlopige voorziening)
AWB 11/7674 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 3 augustus 2011

in de zaak van:

geboren op van Kongolese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. J.M. Niemer, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister voor Immigratie en Asiel,
verweerder,
gemachtigde: mr. D.C.F. van Noort, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 28 november 2010 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 3 maart 2011 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 7 maart 2011 beroep ingesteld. Verzoeker heeft op 7 maart 2011 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.2 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 7 juli 2011. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen nadere inlichtingen te verschaffen. Verweerder heeft bij schrijven van 18 juli 2011 gereageerd. Verzoekers gemachtigde heeft bij schrijven van 25 juli 2011 gereageerd. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek, met toestemming van partijen, gesloten zonder het houden van een nadere zitting.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige

0238883976

zaaknummers: AWB 11 / 7676 (voorlopige voorziening)
AWB 11 / 7674 (beroep)

2

voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening).
- 2.4 Ingevolge artikel 9, vierde lid, van de Verordening is de lidstaat die een asielzoeker één of meer visa heeft verleend die minder dan zes maanden zijn verlopen en die hem daadwerkelijk toegang hebben verschaft tot het grondgebied van een lidstaat, verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek.
- 2.5 Verweerder heeft aan zijn standpunt dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoekers asielaanvraag het naamsonderzoek door de Belgische autoriteiten van 28 december 2010 ten grondslag gelegd. Daarin is opgenomen dat verzoeker op 30 juli 2010 op grond van een Schengenvisum (type C) geldig van 29 juli 2010 tot 12 september 2010 (30 dagen), enkelvoudige reis, België is binnengekomen. Op 5 augustus 2010 heeft verzoeker om verlenging van het verleende visum in het kader van het afronden van werkzaamheden (ZETES NV) verzocht. Bij besluit van 9 augustus 2010 is het visum tot 1 september 2010 verlengd.
- 2.6 Vanwege de omstandigheid dat de stukken die aan het naamsonderzoek ten grondslag hebben gelegen zich niet in het dossier bevonden, heeft de voorzieningenrechter het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen een nadere toelichting te geven op het naamsonderzoek. Verweerder heeft bij brief van 18 juli 2011 de aan het naamsonderzoek ten grondslag liggende stukken overgelegd en zich op het standpunt gesteld dat hieruit kan worden geconcludeerd dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.7 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder met de onderliggende stukken niet inzichtelijk gemaakt dat verzoeker op 30 juli 2010 België is ingereisd en rechtvaardigen deze stukken, in onderlinge samenhang bezien, derhalve niet de conclusie, zoals in het naamsonderzoek is weergegeven, dat verzoeker op 30 juli 2010 België is ingereisd en aldaar heeft verbleven op basis van een geldig Schengenvisum. Voor dit oordeel is het volgende van belang.
- De voorzieningenrechter stelt in de eerste plaats vast dat verweerder niet de oorspronkelijke visumaanvraag met bijbehorende stukken en het besluit daarop heeft overgelegd, waarin aan verzoeker een Schengenvisum van 29 juli 2010 tot 12 september

0238883976

zaaknummers: AWB 11 / 7676 (voorlopige voorziening)
AWB 11 / 7674 (beroep)

3

2010 is verleend. Verweerder heeft een brief van 5 augustus 2010, in het Frans opgesteld, van de directeur van het Hotel in Brussel overgelegd waarin wordt verklaard dat de heer vanaf 5 juli 2010 in hun hotel verblijft. Nu in de brief staat dat deze persoon vanaf 5 juli 2010 in het Ibis hotel verblijft, terwijl verzoeker volgens de Belgische autoriteiten eerst op 30 juli 2010 België is ingereisd en de naam in de brief afwijkt van verzoekers naam, rechtvaardigt deze brief niet de conclusie in het naamsonderzoek. Verweerder heeft voorts de verlengingsaanvraag van 5 augustus 2010 overgelegd. Nu deze aanvraag is gedaan voor de periode tot 1 september 2010 terwijl het oorspronkelijke visum volgens de Belgische autoriteiten was verleend tot 12 september 2010 en de verlengingsaanvraag is ingediend voor welke naam afwijkt van die van verzoeker, kan dit stuk niet dienen ter onderbouwing van het naamsonderzoek. Aan de door verweerder overgelegde kopie van het paspoort kan niet de waarde worden gehecht die verweerder daaraan hecht, nu dit een kopie betreft, uit de overgelegde pagina's van het paspoort niet blijkt van stempels van uitreis dan wel inreis en de op dit paspoort aangebrachte foto niet duidelijk zichtbaar is, zodat niet kan worden vastgesteld of dit verzoeker betreft. Tot slot bevestigt het door verweerder overgelegde e-ticket nog niet dat verzoeker daadwerkelijk op 30 juli 2010 België is ingereisd.

- 2.8 Uit het vorenstaande volgt dat verweerder zonder nader onderzoek, het naamsonderzoek niet aan het in het bestreden besluit weergegeven standpunt, dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoekers aanvraag, ten grondslag heeft mogen leggen.
- 2.9 De voorzieningenrechter zal het beroep reeds hierom gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:2 Awb. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking meer.
- 2.10 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.11 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.12 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 874,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 437,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, worden deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb betaald aan de griffier.

0238883976

zaaknummers: AWB 11 / 7676 (voorlopige voorziening)
AWB 11 / 7674 (beroep)

4

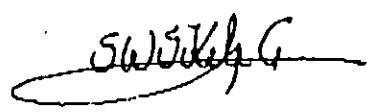
3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 874,- te betalen aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening en € 437,- in verband met het beroep.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.W.S. Kille, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.A. Oomen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 3 augustus 2011.

De griffier is verhinderd te tekenen.

Afschrift verzonden op:

Coll:

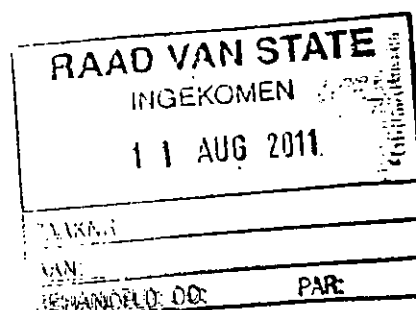
03-08-2011

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel,
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. P. van den Berg,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem,
van 3 augustus 2011,
met kenmerk AWB 11/7674

Inzake:

met kenmerk.1011.23.1038,
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Niemer,
advocaat te Amsterdam (Cornells Krusemanstraat 52, 1075 NR)

Proces
Procesvertegenwoordiging

Sir Winifred Churchillsaan 293
2288 DC Rijswijk

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. P. van den Berg
070 7794167

1. Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 3 augustus 2011, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 11/7874 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 3 maart 2011 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om binnen zes weken na de datum van verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. (hierna: verveerder), heeft op 28 november 2010 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 3 maart 2011 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verveerder ingestelde beroep gegrond verklaard.
- 2.4. Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden om binnen zes weken na de datum van verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen is overwogen in de uitspraak. Gelet hierop en gelet op de omstandigheid dat de uiterste overdrachtsdatum verloopt op 15 augustus 2011, is tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend.

3. Standpunt van de Minister

- 3.1. De Minister is van oordeel dat het besluit van 3 maart 2011 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2. De Minister heeft een grief tegen de uitspraak.
- 3.3. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverwegingen 2.7 en 2.8 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verveerder met de onderliggende stukken niet inzichtelijk gemaakt dat verzoeker op 30 juli 2010 België is ingereisd en rechtvaardigen deze stukken, in onderlinge samenhang bezien, derhalve niet de conclusie, zoals in het naamsonderzoek is weergegeven, dat verzoeker op 30 juli 2010 België is ingereisd en aldaar heeft verbleven op basis van een geldig Schengenvisum. Voor dit oordeel is het volgende van belang.

De voorzieningenrechter stelt in de eerste plaats vast dat verveerder niet de oorspronkelijke visumaanvraag met bijbehorende stukken en het besluit daarop heeft overgelegd, waarin aan verzoeker een Schengenvisum van 29 juli 2010 tot 12 september 2010 is verleend. Verveerder heeft een brief van 5 augustus 2010, in het Frans opgesteld, van de directeur van het Hotel in Brussel overgelegd waarin wordt verklaard dat de heer [naam] vanaf 5 juli 2010 in hun hotel verblijft. Nu in de brief staat dat deze persoon vanaf 5 juli 2010 in het Ibis hotel verblijft, terwijl

verzoeker volgens de Belgische autoriteiten eerst op 30 juli 2010 België is ingereisd en de naam in de brief afwijkt van verzoekers naam, rechtvaardigt deze brief niet de conclusie in het naamsonderzoek. Verweerder heeft voorts de verlengingsaanvraag van 5 augustus 2010 overgelegd. Nu deze aanvraag is gedaan voor de periode tot 1 september 2010 terwijl het oorspronkelijke visum volgens de Belgische autoriteiten was verleend tot 12 september 2010 en de verlengingsaanvraag is ingediend door

welke naam afwijkt van die van verzoeker, kan dit stuk niet dienen ter onderbouwing van het naamsonderzoek. Aan de door verweerder overgelegde kopie van het paspoort kan niet de waarde worden gehecht die verweerder daaraan hecht, nu dit een kopie betreft, uit de overgelegde pagina's van het paspoort niet blijkt van stempels van uitreisaanvragen en de op dit paspoort aangebrachte foto niet duidelijk zichtbaar is, zodat niet kan worden vastgesteld of dit verzoeker betreft. Tot slot bevestigt het door verweerder overgelegde e-ticket nog niet dat verzoeker daadwerkelijk op 30 juli 2010 België is ingereisd.

Uit het vorenstaande volgt dat verweerder zonder nader onderzoek, het naamsonderzoek niet aan het in het bestreden besluit weergegeven standpunt, dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoekers aanvraag, ten grondslag heeft mogen leggen."

- 3.4. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.9, 2.10 en 2.12 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Geconcludeerd van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grief

- 4.1. Blijkens het verslag van het eerste gehoor van 28 november 2010 heeft verweerder verklaard op basis van een Belgisch visum op 9 november 2010 per vliegtuig naar Brussel, België, te zijn gereisd. Voorgaande is reden geweest voor de Minister om op basis van artikel 21 van de Verordening 343/2003 (hierna: Dublinverordening) de verbindingssambtenaar in België te verzoeken om een naamsonderzoek te verrichten in het Belgische dossier en de systemen van de Belgische autoriteiten.

Bij schrijven van 28 december 2010 zijn de resultaten van dit naamsonderzoek door de verbindingssambtenaar kenbaar gemaakt. Uit deze memo is gebleken dat verweerder als geboren op _____ te _____ op 30 juli 2010 op grond van een Schengenvisum, geldig van 29 juli 2010 tot 12 september 2010, België is binnengerisd.

Onder andere op basis hiervan heeft de Minister op 10 februari 2011 op grond van artikel 9, vierde lid, van de Dublinverordening, een overnameclaim gelegd bij de Belgische autoriteiten, welke op 15 februari 2011 door de Belgische autoriteiten is gehonoreerd. Gelet hierop is België verantwoordelijk geworden voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder.

- 4.2. De voorzieningenrechter heeft meerkend dat het naamsonderzoek een deskundigenonderzoek is, waarbij het aan verweerder is om concrete aanknopingspunten voor twijfel aan te dragen waaruit zou blijken dat de

Minister niet van dit deskundigenonderzoek zou mogen uitgaan. De enkele ontkenning van verweerder dat hij een Schengenvisum zou hebben aangevraagd op basis waarvan hij op 30 juli 2010 België zou zijn ingereisd, is niet aan te merken als een concreet aanknopingspunt in vorenbedoelde zin.

Nu door verweerder geen concrete aanknopingspunten zijn aangedragen had de voorzieningenrechter reeds hierom dienen uit te gaan van het desbetreffende naamsonderzoek. Door aan de Minister een nadere toelichting te vragen op het naamsonderzoek heeft de voorzieningenrechter miskend dat het niet aan de Minister maar aan verweerder is om met concrete aanknopingspunten te komen waaruit blijkt dat de Minister niet zonder nader onderzoek zou mogen uitgaan van het desbetreffende naamsonderzoek. Reeds hierom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

- 4.3. De voorzieningenrechter heeft voorts ten onrechte overwogen dat de Minister met de onderliggende stukken niet inzichtelijk heeft gemaakt dat verweerder op 30 juli 2010 België is ingereisd en aldaar heeft verbleven op een Schengenvisum.
- 4.4. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de verlengingsaanvraag van 5 augustus 2010 niet kan gelden als een onderbouwing van het naamsonderzoek nu deze aanvraag is gedaan voor de periode tot 1 september 2010 terwijl het oorspronkelijke visum was verleend tot 12 september 2010 en de verlengingsaanvraag is ingediend door een persoon met een afwijkende naam.

Zoals onder punt 4.1 is weergegeven is gebleken dat het aan verweerder verstrekte Schengenvisum geldig was van 29 juli 2010 tot 12 september 2010 en dat verweerder op 30 juli 2010 gebruik heeft gemaakt van dit visum. Uit de verlengingsaanvraag blijkt voorts dat dit visum voor dertig dagen geldig is, hetgeen met zich meebrengt dat het visum eind augustus 2010 verloopt nu verweerder op 30 juli 2010 is ingereisd. Dat het stuk niet als nadere onderbouwing kan gelden nu de aanvraag is gedaan voor de periode tot 1 september wordt gelet op het voorgaande dan ook niet gevolgd.

Evenmin kan de iets afwijkende naam op de verlengingsaanvraag tot de verregaande conclusie leiden dat de Minister niet zou mogen uitgaan van de resultaten van het naamsonderzoek. In Nederland heeft verweerder als naam opgegeven _____ geboren op _____ te _____.

Uit de onderliggende stukken tezamen - te weten de aanvraag om verlenging van het visum, een kopie van het paspoort en visum en het elektronische ticket - is gebleken dat een persoon genaamd _____, geboren op _____ op 30 juli 2010

België is ingereisd. Hierbij merkt de Minister op dat op de aanvraag tot verlenging van het visum staat aangegeven dat de datum van de binnenkomststempel 30 juli 2010 is, hetgeen overeenkomt met de datum op het visum en het afschrift van het elektronische ticket.

Voorgaande brengt met zich mee dat de onderliggende stukken de conclusies uit het naamsonderzoek kunnen dragen. De grondslag van de claimlegging is naar de mening van de Minister juist, wat er ook zij van de verklaring van de directeur van het hotel. De Minister heeft - zoals eerder weergegeven - op 10 februari 2011 op grond van artikel 9, vierde lid, van de

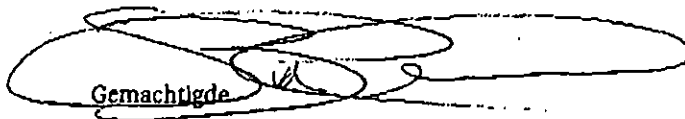
Dublinverordening, een overnameclaim gelegd bij de Belgische autoriteiten. Bij deze claim zijn de verklaringen van verweerder dat hij op 9 november 2010 naar België is gereisd betrokken en zijn als bijlage meegezonden onder andere de foto van verweerder en een kopie van het naamsonderzoek. Op 15 februari 2011 hebben de Belgische autoriteiten in reactie op deze claim aangegeven zich verantwoordelijk te achten voor verweerder. Indien en voor zover het naamsonderzoek gebaseerd was op onjuiste gegevens dan had het veeleer in de rede gelegen dat de Belgische autoriteiten het claimverzoek van de Minister had afgewezen, hetgeen in casu niet is gebeurd.

- 4.5. Gelet op het voorgaande meent de Minister dat België terecht en op goede gronden verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder en dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overvogen dat de Minister niet zonder nader onderzoek, het naamsonderzoek aan het in het bestreden besluit weergegeven standpunt, dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van verweerdere aanvraag, ten grondslag heeft mogen leggen.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 3 maart 2011 ingestelde beroep.

Den Haag, 11 augustus 2011

Gemachtigde

mr. P. van den Berg, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*

200406297/1.

Datum uitspraak: 1 november 2004

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 1 juli 2004 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 mei 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juli 2004, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, (hierna: de voorzieningenrechter) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 juli 2004, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 augustus 2004 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 en 2, samengevat weergegeven, betoogt appellant dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het Verenigd Koninkrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Volgens appellant heeft het Verenigd Koninkrijk ten onrechte aangegeven bereid te zijn hem terug te nemen.

2.1.1. Uit de stukken blijkt dat het Verenigd Koninkrijk het verzoek van de Nederlandse autoriteiten tot overname van de asielaanvraag bij faxbericht van 16 juni 2004 heeft aanvaard, zodat het zich verantwoordelijk acht voor de behandeling van het asielverzoek, zoals bij voormeld bericht met verwijzing naar artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 is medegedeeld. In die omstandigheden is de minister, behoudens wellicht in zeer bijzondere omstandigheden, die zich in dit geval niet voordoen, niet gehouden zich ervan te vergewissen dat het Verenigd Koninkrijk zich terecht verantwoordelijk acht. Reeds daarom kan hetgeen appellant heeft aangevoerd niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. B.F.C. van Rheenen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Van Rheenen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2004

385.

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,